

deSingel

Internationale Kunstcampus

2010-2011 BLAUWE ZAAL

GROTE PODIA

**BOBO STENSON TRIO
& HERMES ENSEMBLE
OLV. KOEN KESSELS
WO 10 NOV 2010**

2010-2011 JAZZ @ NEW MUSIC

FOLLOW THE SOUND 2010
MATT DARRIAU'S PARADOX TRIO
BOURNE-KANE-DAVIS & GUESTS
WO 13 OKT 2010

COURTOIS-DEFOORT-WIERBOS
ERNST GLERUM 'EX MACHINA'
DÖRNER-SCHRÖDER-THOMAS-STEIDLE
DO 14 OKT 2010

JACQUES COURSIL QUARTET
SIDSEL ENDRESEN & HAKON KOMSTAD
HUNTSVILLE & XAVIER CHARLES
VR 15 OKT 2010

TONY OXLEY
B3B MEETS GUY-GUSTAFSSON-STRID
GERRY HEMINGWAY
ZA 16 OKT 2010

BOBO STENSON TRIO & HERMES ENSEMBLE OLV. KOEN KESSELS WO 10 NOV 2010

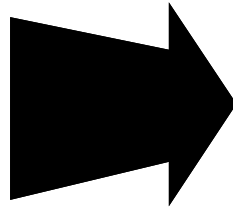
DAVID LIEBMAN GROUP
VR 3 DEC 2010

VIJAY IYER & HERMES ENSEMBLE & E-XXI
OLV. STEVEN VERHAERT
WO 16 FEB 2011

inleiding **Kevin Voets / 19.15 uur / blauwe foyer**

begin **20.00 uur**
pauze omstreeks **20.40 uur**
einde omstreeks **21.50 uur**

teksten programmaboekje **Kevin Voets**
coördinatie programmaboekje **deSingel & Diederik Verstraete**

BOBO STENSON TRIO

BOBO STENSON piano
ANDERS JORMIN contrabas
JON FÄLT drums

HERMES ENSEMBLE

KOEN KESSELS muzikale leiding

ANDERS JORMIN (°1957)

Scores of Winterlight (2007, herwerkt in 2010)

Winter Solstice
Frozen Branches
Bombycilla Garrulus
Melting Snow

pauze

BOBO STENSON TRIO

Jazz Set

onder meer composities van Silvio Rodrigues, Carl Nielsen,
Omette Coleman en Anders Jorin

HANS ABRAHAMSEN (°1952)

Schnee (2006)

Canon 1a
Canon 1b

gelieve uw GSM uit te schakelen

De inleidingen kan u achteraf beluisteren via www.desingel.be
Selecteer hiervoor voorstelling/concert/tentoonstelling van uw keuze.

Op www.desingel.be kan u uw visie, opinie, commentaar, appreciatie, ...
betreffende het programma van deSingel met andere toeschouwers delen.
Selecteer hiervoor voorstelling/concert/tentoonstelling van uw keuze.
Neemt u deel aan dit forum, dan maakt u meteen kans om tickets te winnen.

Bij elk concert worden cd's te koop aangeboden door 't KLAverVIER,
Kasteeldreef 6, Schilde, 03 384 29 70 > www.tklavervier.be

Grand café deSingel

open alle dagen 9 > 24 uur
informatie en reserveren +32 (0)3 237 71 00
www.grandcafedesingel.be
drankjes / hapjes / snacks / uitgebreid tafelen

JAZZ, VOLKSMUZIEK & HEDENDAAGS KLASSIEK: DE DRIE GEZICHTEN VAN DE NIEUWE MUZIEK

“Jazz is de enige muziek waarbij iedere noot elke avond anders kan gespeeld worden.”
(Ornette Coleman)

Doorheen de stormachtige evoluties en avant-gardistische revoluties van de muziek in de twintigste eeuw waren het steeds dezelfde drie stromingen die – al dan niet in combinatie met mekaar – de meeste belangrijke innovaties teweeg brachten. Ten eerste waren er de vernieuwingen inzake gecomponeerde, klassieke muziek, waarbij aanvankelijk schoorvoetend, maar naar de eeuwheft toe in volle radicaliteit, alle traditionele benaderingen werden verlaten en omgegooid. Daar waar Arnold Schönberg weliswaar de dodecafonie introduceerde, maar in zijn schriftuur en vormtaal eerder het eindpunt van een muzikale traditie belichaamde dan een nieuwlichter te zijn, componeerde diens leerling John Cage in de jaren vijftig letterlijk de klank van het niets, en werd de vorm van de traditionele muzieknotatie opgegeven ten voordele van een vrije grafiek en uitvoeringspraktijk. Ten tweede was de renaissance van de traditionele volksmuziek bijna overal een proces dat gekoppeld werd aan de teloorgang van de oude volkeren en staten. In de nieuwe muziek behoren de invloeden van volksmuziek op het werk van bijvoorbeeld Igor Stravinski, Zoltan Kodaly en Bela Bartok tot de eerste les van de cursus 20ste eeuwse muziekgeschiedenis. Maar de meest opmerkelijke evolutie was ongetwijfeld het ontstaan van de pop en rockmuziek, de rythm & blues, de soul, kortom alle populaire muziekgenres van vandaag de dag, uit de oude volksmuziek van de Verenigde Staten van Amerika, de blues en de negrospiritual. En ten derde was er de jazz, de discipline van de improvisatie. Het waren deze drie stromingen die Claude Debussy zijn muzikale verlichting bezorgden tijdens zijn bezoek aan de Exposition Universelle van Parijs in 1900 en waarvan de combinatie de brandstof vormde voor de moderne muziek. En nog steeds vormt de kruisbestuiving tussen geïmproviseerde jazzmuziek, volkse muziektradities en gecomponeerde structuren het uitgangspunt bij uitstek voor een geslaagde hedendaagse muziekpraktijk.

Het is dan ook allesbehalve toevallig dat deze drie elementen steeds het ‘Leitmotiv’ zijn geweest doorheen de concerten en vele uitgaven van het Stenson Trio vanaf het laatste decennium van vorige eeuw.

Bobo Stenson

Bobo Stenson (°1944, Västerås) was van bepalende invloed op de betekenis van de hedendaagse jazzpiano in Zweden en ver daarbuiten. Toen hij amper vijf jaar was, nam al hij plaats achter de piano, maar aanvankelijk werd hij strikt klassiek gevormd. Hoewel hij vijftien jaar klassieke pianoles volgde, begon hij blues en jazz te spelen vanaf twaalf jaar, en luisterde hij toen het liefst naar de muziek van onder meer Bud Powell, Wynton Kelly en Red Garland. Zijn leraar begreep dat hij zich tot jazz aangetrokken voelde en stimuleerde hem ook in deze richting. Bobo Stenson bleef echter steeds ook de klassieke muziek genegen, en hij speelt vandaag nog graag klaviermuziek van Johann Sebastian Bach om zijn techniek in vorm te houden.

Begin jaren zestig hoorde Börje Fredriksson Bobo Stenson piano spelen in zijn geboortedorp Västerås en nodigde hem uit om in Stockholm zijn vernieuwende saxofoonkwartet te vervoegen. Hier kwam Stenson ook in contact met een andere tenorist, de te weinig gekende Bernt Rosengren, met wie hij contact bleef onderhouden. Stenson slaagde in een toelatingsexamen in Parijs en ging er studeren, terwijl hij er ook een job nam. Na twee dagen kreeg hij echter al een uitnodiging om in een club in Montparnasse te spelen. Elke ochtend zou hij de club rond vijf uur 's ochtends verlaten, om na een uur slaap om zeven uur de trein naar zijn werk te nemen. Uiteindelijk nam hij verlof bij zijn baas om naar een jazzfestival te kunnen gaan, en keerde hij nooit terug naar zijn werk. In de plaats daarvan speelde hij elke dag gedurende zes maanden met vibrafonist Gunther Hampel in de Blue Note club, en met de Amerikaanse saxofonist Andrew White in Chat-qui-pêche. Daarna vertrok hij op tournee met een Duits gezelschap rond zangeres Inge Brandenburg, met wie hij in Berlijn in 1965 zijn eerste opname maakte.

Bobo Stenson © Micke Grönberg

Op het einde van de jaren zestig werd Bobo Stenson dikwijls gevraagd door Amerikaanse jazzmusici die door Scandinavië trokken. Hij speelde drie jaar in de groep van bassist Red Mitchell, werkte samen met Dexter Gordon, Sonny Rollins, Stan Getz, Gary Burton, George Russell, Sheila Jordan en vele anderen. Hij werkte bovendien vaak en in verschillende contexten samen met trompettist Don Cherry gedurende diens lange verblijf in Zweden, van einde jaren zestig tot aan zijn overlijden in 1995. Toen Stenson met Cherry begon te musiceren was hij al uitgegroeid tot een formidabele pianist wiens interesse in wereldmuziek en volksmuziek een originele waarde toevoegde aan zijn passie voor improvisatie, zowel in standaard sets als in 'free jazz' sessies.

Vanaf 1971 begon Bobo Stenson platen op te nemen voor het ECM-label. Het album 'Underwear', in trio met bassist Arild Andersen en drummer Jon Christensen, geldt als één van de eerste trio-albums die een origineel en effectief Europees antwoord vormden op de Amerikaanse post-Bill Evans pianomuziek. Stenson had duidelijk goed geluisterd naar de kenmerkende mengeling van lyriek en abstractie in de vroege trio's van Chick Corea en Keith Jarrett, maar hij slaagde er niettemin in deze invloeden in een heel persoonlijke stijl en speltechniek te integreren. Zijn typische en onmiskenbare tonale flow trok artiesten uit alle windstreken aan zoals Jan Garbarek en Terje Rypdal, met wie hij het album 'Sart' opnam (met zijn triogenoten Andersen en Christensen). De samenwerking met Garbarek leidde tot het ontstaan van één van de meest populaire jazzgroepen uit de jaren '70; het Jan Garbarek/Bobo Stenson Kwartet. Hun albums 'Witchi-Tai-To' en 'Dansere' gelden nog steeds als klassiekers.

Tijdens de late jaren zeventig, begin jaren tachtig, concentreerde Stenson zich vooral op projecten in zijn thuishaven Zweden, in het bijzonder op de band Rena Rama die twee decennia zou bestaan, en waar hij na enkele jaren kennis maakte met bassist Anders Jormin. Vanaf 1988 vervoegde hij het kwartet van Charles Lloyd, en speelde hij mee op vijf van zijn albums. Hij ging ook op tournee met de Poolse trompetvirtuoos Tomasz Stanko, waarmee hij het project 'Litania' realiseerde, herinterpretaties van de filmcomposities van Krzysztof Komeda.

Sinds de jaren negentig schrijft Stenson jazzgeschiedenis met zijn eigen trio met Anders Jormin op contrabas en aanvankelijk Jon Christensen op drums. Hun album 'Reflections' (1993) won diverse prijzen, waaronder een Zweedse Grammy Award en een Golden Record Award van Orkester Journalen. 'War Orphans' (1997) – naar Ornette Coleman – volgde, en in 1999 bracht het trio het muzikale hoogtepunt 'Serenity' uit, een album dat putte uit een uiteenlopend aanbod aan inspiratiebronnen, waaronder de rijkdom van de jazztraditie, Zweedse volksmuziek, Cubaanse 'son', 20ste-eeuwse composities en vrije improvisatie. In 2005 werd op dit elan verder gegaan met 'Goodbye' (met Paul Motian op drums), waarbij naast Ornette

Coleman zelfs Henry Purcell (1659-1695) werd geherinterpreteerd. Vandaag musiceert het trio met de jonge virtuoos Jon Fält achter de drums, met wie in 2008 'Cantando' werd gerealiseerd. Naast de gekende elementen (Cuba, Coleman en Don Cherry) ontpopt bassist Anders Jormin zich hier tot een opmerkelijk componist, en gaat er veel aandacht uit naar 20ste-eeuwse muziek van componisten als Petr Eben en Alban Berg.

Anders Jormin, 'Scores of Winterlight'

Bassist, muziekpedagoog en componist Anders Jormin (°1957, Jönköping), wiens vader ook jazzmuzikant was, leerde de basis van de jazz-taal van kindsbeen af. Hij begon heel vroeg met piano spelen, later ook contrabas. Hij volgde echter – net als Bobo Stenson – een klassieke opleiding aan de muziekschool, en ging zich later vervolmaken aan het conservatorium van Göteborg, waar hij uiteindelijk een doctoraat behaalde. Maar naast zijn reeds vroeg gevormde affiniteit met jazzmuziek en uitgebreide klassieke scholing, vormt de Zweedse traditionele volksmuziek een constante bron van inspiratie voor Jormin. Als kind zocht hij reeds op natuurlijke wijze een combinatie van deze drie invloeden te bekomen in zijn muziekspel, en die combinatie blijft vandaag de dag de basis van zijn muzikale taal en persoonlijkheid.

Wat de jazz betreft, noemt Jormin graag Miles Davis en John Coltrane als zijn grootste inspiratiebronnen, vooral omwille van de kracht en de persoonlijkheid in hun muziek. Daarnaast is het ook geen toeval dat beide grootheden bij uitstek actief waren op het vlak van het vermengen en combineren van invloeden en muziekstijlen. Als bassist luisterde hij vooral naar Charlie Haden en het vroege, vrijere werk van Gary Peacock, opnieuw vooral omwille van hun muzikale zeggingskracht eerder dan omwille van hun techniek, die zeer verschillend is van de zijne. Jormin prijst zich bovendien gelukkig op vroege leeftijd te hebben kunnen samenspelen met tenorsaxofonist Joe Henderson, die een grote inspiratiebron vormde. Daarnaast bewondert hij Bobo Stenson omwille van diens improvisatievermogen. Anders Jormin: "Ik kan eerlijk zeggen dat, na op korte tijd zeer veel concerten met hem (Bobo Stenson, nvdr.) te hebben gespeeld, met in essentie avond na avond hetzelfde materiaal, het nooit hetzelfde was. Het kon totaal anders lopen vanaf de eerste noot. Dat heeft me ontzettend geïnspireerd en bewonder ik enorm, want met de tijd ben ik me beginnen realiseren dat in de hele jazzwereld er eigenlijk maar weinig echte improvisatoren rondlopen, en Bobo is één van hen. Zijn muziek is niet gebouwd op patronen of vooraf uitgewerkte structuren, en hij is er nooit in geïnteresseerd de successen van de voorbije avond te herhalen. Wanneer je plotseling op iets interessants stuit tijdens een uitvoering, is de verleiding groot dat te gaan herhalen. Hij is daar echter nooit op uit, wat hem tot een heel sterke improvisator maakt".

Naast contrabassist is Anders Jormin ook componist, vooral sinds hij in

1995 een creatieopdracht kreeg van de Zweedse afdeling van de 'International Society for Contemporary Music' voor 'Jord', een werk voor divers ensemble. In 1998 componeerde hij het octet 'Silvae' voor de Zweedse Radio. In beide werken wordt er een evenwicht gezocht tussen uitgewerkte gestructureerde stukken en geïmproviseerde delen, gebaseerd op beperkte suggesties en schetsen. Dit is een belangrijk gegeven in de composities van Jormin, aangezien in de geïmproviseerde stukken de persoonlijkheden van de individuele spelers meer tot uiting komen. Naast werk voor ensemble componeerde hij ook solowerk voor zijn eigen instrument, verzameld op de albums 'Alone' (1991) en 'Xeiyi' (2005), waarop een heel arsenaal aan originele 'extended techniques' voor contrabas werd geïntroduceerd, ontleend aan bijvoorbeeld klassiek gitaarspel maar ook aan de techniek van basgitarist Jaco Pastorius. Met het sacrale 'In Winds, in Light' (2004) gaf Jormin de Zweedse traditionele volksmuziek een prominente plaats in zijn compositiestijl.

Voor het Sundsvall Chamber Orchestra componeerde Andres Jormin in 2007 'Scores of Winterlight' voor trio en orkest, dat in het Zweedse Umea werd gecreëerd. Het was zijn eerste groots opgezet orkestwerk, hoewel de gebruikelijke elementen van zijn schrijfstijl terugkwamen: evenwicht tussen klassiek, jazz en elementen uit de volksmuziek, tussen compositie en improvisatie. Het is een symfonisch gedicht voor pianotrio en orkest, en refereert in die vorm naar het Tripelconcerto van Ludwig Van Beethoven (1770-1827). 'Scores of Winterlight' bestaat uit vier delen ('Winter Solstice', 'Frozen Branches', 'Bombycilla Garrulus' en 'Melting Snow'), waarbij het tweede en derde deel door een korte prelude worden voorafgegaan. In 2010 herwerkte Jormin zijn 'Scores of Winterlight' voor de kleinere, in muzikaal opzicht flexibelere bezetting van sinfonietta en jazztrio.

Hans Abrahamsen, 'Schnee'

Abrahamsen (°1952) is één van de interessantste Scandinavische componisten van het moment, die eigenzinnig een antwoord formuleert op de muziek van zijn leraars Per Norgard en György Ligeti. Aanvankelijk speelde Abrahamsen een sleutelrol in de Deense New Simplicity, een muzikale beweging die zich fel kantte tegen de complexiteiten van de Darmstadt-school. In tegenstelling tot de uitgangspunten van Karlheinz Stockhausen en Pierre Boulez, die het aanvaarden van grenzeloze complexiteit als adagium voerden, zocht Abrahamsen naar een radicaal objectieve, transparante muziek, gekenmerkt door eenvoudige structuren. Deze techniek werd ook wel 'concretisme' genoemd, volgens Abrahamsen zelf: "Concretisme is onder andere het feit dat muziek objectief kan behandeld worden. Ik bedoel een rationele en doorzichtige benadering, ofwel van een bekende melodie ofwel van materiaal dat op zich objectief is – bijvoorbeeld een chromatische toonladder. Je objectiveert het materiaal. Je maakt het concreet". Ondanks de beperkte schaal en karakteristieke korthed van

zijn composities – hij is nota bene auteur van een pianoconcerto van een kwartier lang – bezit zijn muziek vaak een epische kwaliteit waarbij zich achter de schijnbare schaarsheid van het muzikale materiaal een uitgebreide conceptuele wereld bevindt.

In het begin van de jaren negentig arrangeerde Abrahamsen enkele canons van Johann Sebastian Bach (1685-1750), in totaal zeven momenten uit de volledige levensspanne van de componist. Abrahamsen wist deze canons in overeenstemming te brengen met zijn eigen minimalistische uitgangspunten, en herinterpreteerde ze op een manier dat de canons eindeloos herhaald kunnen worden. Op deze manier opent zich een nieuwe muzikale dimensie waarin een circulaire tijdsbeleving centraal staat. Afhankelijk van de manier waarop de canons bekeken worden, kan de muzikale tijd stilstaan, of hetzij voor hetzij achterwaarts bewegen. Deze verkenning van het tijdsuniversum is een terugkerend onderzoek in het oeuvre van Hans Abrahamsen.

In 'Schnee' vormen twee canons de hoeksteen van een aantal bewegingen en variaties geschreven voor diverse instrumentencombinaties (vanavond worden enkel de twee basiscanons uitgevoerd, nvdr.). Hier worden een aantal fundamentele muzikale vragen gesteld: wat is een 'Vorsatz', en wat is een 'Nasatz'? Kan een muzikale frase antwoordend zijn? Of vragend?

De modus operandi of methode voor de canons is in essentie redelijk eenvoudig: er wordt gestart met een antwoordende 'Vorsatz', gevolgd door een vragende 'Nasatz'. Gedurende het verloop van de compositie raken deze beide aspecten steeds meer verweven met mekaar, tot ze uiteindelijk van plaats wisselen: eerst de vraag, dan het antwoord. De twee canons zijn gelijkend aan mekaar zoals twee versies van eenzelfde schilderij dat zijn, maar ze gebruiken verschillende klankkleuren. En daar waar de eerste weinig tussenruimtes laat, doet de tweede dat uitdrukkelijk wel, terwijl er een meer uitgesproken canoniek tracé wordt gevolgd.

Deze dualiteit weerspiegelt zich ook in de instrumentbezetting en de podiumopstelling. De in totaal negen instrumenten worden in twee groepen verdeeld: de linkergroep (jardin) bestaat uit piano, viool, altviool en cello, de rechtergroep (cour) uit piano, fluit, hobo en klarinet. In het midden staat het slagwerk opgesteld. Canon 1 werd gecomponeerd voor het pianokwartet, Canon 2 voor het gehele ensemble.

Bobo Stenson

Bo Gustav Stenson (*1944, Vasteras, Zweden) is pianist/componist en werd opgemerkt in 1963 toen hij de lokale scène van zijn geboortestad achter zich liet en regelmatig mocht optreden in Stockholm, waar hij verschillende Amerikaanse muzikanten begeleidde zoals Sonny Rollins, Stan Getz en Gary Burton. Hij werkte nauw samen met Don Cherry bij het begin van de Trumpeter's Residency in Scandinavië. In de jaren zeventig maakte Bobo Stenson zijn debuut als bandleader bij heel wat groepen zoals oa. Rena Rama met Palle Danielsson en een heel populair trio met Arild Andersen en Jon Christensen, later ook met Jan Garbarek. Ze wonnen een aantal Zweedse Grammy's met 'Reflections' (1993), 'War Orphans' (1998) en 'Serenity' (2000). In 1988 werd Stenson lid van het Charles Lloyd kwartet en sinds 1996 speelt hij op de grote jazzfestivals met Tomasz Stanko's septet/sextet.

Anders Jormin

Anders Jormin (*1957, Jönköping, Zweden) studeerde contrabas en improvisatie/pedagogie aan de Musikhögskolan in Göteborg. Hij toerde met verschillende jazzlegendes zoals oa. Gilberto Gil, Lee Konitz, Elvin Jones, Joe Henderson, Don Cherry, Charles Lloyd, Mike Mainieri, Joe Lovano, en Jack deJohnette, maar ook met Kenny Wheeler, Albert Mangelsdorff, Tomasz Stanko, Dino Saluzzi, John Surman, John Taylor, Mark Feldman, Paul Motian, Joey Baron, Tom Rainey, Jon Balke, het Vertavo strijkkwartet, Anne-Sofie von Otter, Norma Winstone en Marilyn Crispell. Jormin was verschillende jaren frontman bij Entra, een van de bekendste ensembles van Scandinavië. Momenteel is Anders Jormin lid van het Bobo Stenson Trio en de unieke Zweedse groep Dr Dingo. In Zweden mocht hij verschillende prijzen in ontvangst nemen zoals bv. de Jan Johansson Award. Anders Jormin heeft ongeveer 70 cd's opgenomen en 9 albums met zijn eigen composities. Hij is drievoudig winnaar van de Zweedse Grammy Award voor de beste jazzopname.

Jon Fält

Jon Fält (*1979, Gävle, Zweden) begon met drumlessen op zijn achtste. In de jaren negentig speelde hij veel big band muziek met de Sandvik Small Band en GUBB die optraden met solisten als Joje Wadenius, Mats Oberg, Nils Landgren en Jonas Knutsson. Fält studeerde aan het jazzgymnasium Vasaskolan in Gävle en specialiseerde zich verder aan de Koninklijke Hogeschool voor Muziek in Stockholm. In 2004 won hij de prijs van 'Nieuwkomer van het Jaar' op de Swedish Jazz Celebration. Vandaag speelt Fält met bands als Bobo Stenson Trio, Yun Kan 5, Lina Nyberg, The Soner, Alberto Pinton Quintet, Flux - Windemo Landin Fält ea.

HERMESensemble

HERMESensemble is een Antwerps collectief voor hedendaagse muziek en kunst. Het repertoire en de uitvoeringspraktijk van de klassieke avant-garde vormen steeds het startpunt van de producties, maar het ensemble streeft er bewust naar artistieke grenzen te verleggen; enerzijds zoekt het confrontaties op met oude muziek, pop- en wereldmuziek, anderzijds onderzoekt het synergieën met andere disciplines zoals (muziek)theater, beeldende kunsten, video, film en multimedia. Vele van de concerten worden door een expliciet visueel karakter gekenmerkt, zoals de projecten met historische pellicules. Vaak vinden ze plaats op bijzondere, passende locaties, zoals bijvoorbeeld de monumentale kunstwerken van Anish Kapoor of in interessante industriële architectuur. De producties presenteren nieuwe muziek van onder meer John Cage, Salvatore Sciarrino, Kaija Saariaho, Morton Feldman, Ivan Fedele, de Belgen Luc Brewaeys, Frédéric D'haene, en Wim Henderickx en jong talent als Thomas Smetryns, Hanne Deneire, Jelle Tassyns, Bram Van Camp en Annelies Van Parys. HERMESensemble is ensemble in residentie in AMUZ.

Koen Kessels

Koen Kessels studeerde aan het Conservatorium in Antwerpen. Hij was lid van de muzikale staf van de Muntchouwburg, Brussel (1984-1987). Van 1990 tot 1994 was hij assistent-dirigent bij de Vlaamse Opera en assisteerde hij o.a. Kent Nagano en Semyon Bychkov voor de Salzburger Festspiele. Hij debuteerde als dirigent met het orkest van de Vlopera in 'Cinderella' (Prokofjev), een productie van het Koninklijk Ballet van Vlaanderen. Voor deze compagnie dirigeerde hij o.a. 'Giselle', 'La Fille Mal Gardée', 'Het Zwanenmeer' en 'La Bayadère' in België en op tournee (Belfast, Edinburgh, Shanghai). Op het Edinburgh Festival 2003 kreeg de productie 'Zwanenmeer', een samenwerking met en een choreografie van Jan Fabre, de Herald Tribune Award. Naar aanleiding van zijn succesvol debuut aan de Opéra National de Paris in 2005 werd hij opnieuw uitgenodigd tot 2011 met o.a. 'Le Parc', 'Coppélia', 'Proust', 'Cendrillon', 'Hurlevent', 'Giselle' en een tournee in Japan. In december 2008 debuteerde hij in The Royal Opera House Covent Garden met het Royal Ballet ('The Nutcracker'). In het domein van de opera dirigeerde hij 'Le Nozze di Figaro', 'Die Zauberflöte', 'Die Entführung aus dem Serail', 'Il Barbiere di Siviglia', 'Don Pasquale', 'Carmen', 'Die Fledermaus', 'Rigoletto', 'Nabucco', 'La Traviata', 'Il Trovatore', 'Aida', 'Un Ballo in maschera', het Requiem van Verdi, 'La Bohème', 'Tosca', 'The Rape of Lucretia', 'Albert Herring', 'Kullervo' en 'The Lighthouse' o.a. in Salzburg, Keulen, Amsterdam, Madrid, Barcelona, Lissabon, Tokyo, Nagoya, Nantes en Brussel. In de Vlaamse Opera dirigeerde hij in 2007 de wereldcreatie van 'La Strada' van Luc Van Hove en in de Munt de wereldcreatie van 'La Lumière Antigone' van Pierre Bartholomée in 2008. Beide huizen nodigden

hem opnieuw uit voor het seizoen 2010-2011. Sinds het seizoen 2010-2011 is hij muzikdirecteur van het Royal Birmingham Ballet voor een periode van 5 jaar. Koen Kessels is tevens gastdirigent in de Nationale Opera Sofia, muzikdirecteur van het Zomeroperafestival Alden Biesen, artistiek directeur van het HERMESensemble en lid van de artistieke directie van het Koninklijk Conservatorium Antwerpen.

piano

Bobo Stenson

contrabas

Anders Jormin

drums

Jon Fält

muzikale leiding

Koen Kessels

HERMESensemble

viol

Arman Simonian

Wibert Aerts

Pieter Jansen

Marcel Andriesi

Mia Kovacevic

Fien Van den Fonteyne

altviol

Jeroen Robbrechts

Anayantzi Oropeza Silva

cello

Stijn Saveniers

contrabas

Charice Adriaansen

fluit

Karin Defleyt

hobo

Joost Gils

klarinet

Peter Merckx

fagot

Rémy Roux

hoorn

Bart Cypers

Anthony De Vriendt

trompet

Serge RigauMont

Jonas Van Hoeydonck

trombone

Bram Fournier

tuba

Stephan Vanaenrode

slagwerk

Gaetan La Mela

BINNENKORT IN DESINGEL

JAZZ @ THE MOVIES

DAVE DOUGLAS KEYSTONE & BILL MORRISON SPARK OF BEING filmconcert

DAVE DOUGLAS trompet **MARCUS STRICKLAND** tenorsaxofoon
DJ OLIVE turntables, laptop **ADAM BENJAMIN** piano **BRAD JONES** contrabas
GENE LAKE percussie

© Paul Natkin

ZA 13 NOV 2010 / 20 UUR / BLAUWE ZAAL

€20 basis **€16** -25/65+ **€8** -19 jaar

INLEIDING door **Hugo De Craen** / **19.15 uur** / **blauwe foyer**

2010-2011 architectuur theater dans muziek

ABO:

TICKETS:

deSingel

Desguinlei 25 / B-2018 Antwerpen
ma → vr 10 → 19 uur / za 16 → 19 uur

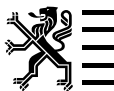
www.desingel.be

tickets@desingel.be

T +32 (0)3 248 28 28

F +32 (0)3 248 28 00

deSingel is een kunstinstelling van de Vlaamse Gemeenschap en geniet de steun van

SA STAD ANTWERPEN

**Haven van
Antwerpen**

dS De
Standaard

Knaak
weergad
focus

Klarn

**SO
BRA**

hoofdsponsor

mediasponsors